

Waarom zou een kerkleider¹ Vrijmetselarij² tolereren of verdedigen?

Door Ex-Vrijmetselaars voor Jezus, http://www.ephesians5-11.org/ex_masons_for_jesus/

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling 1977. Vertaling, inkorting en voetnoten door M.V.

In de Verenigde Staten wordt door een groeiend aantal kerken nagedacht over de kwestie van de vrijmetselarij. Vele mensen weten er maar weinig over. Gezien wij ooit leden waren van de vrijmetselaarsloge kunnen wij licht werpen op de situatie en kunnen wij helpen met het begrijpen van de dingen.

Wanneer kerken zich buigen over de kwestie van vrijmetselarij, ontstaat er in haast alle gevallen een grote aversie tegen het genootschap. In sommige kerken menen de verantwoordelijken dat het in aanmerking nemen van de vrijmetselarij niet gepast is. Waarom? Voordat we de vrijmetselarij gaan bespreken, is het nuttig een Schriftuurlijke achtergrond te hebben voor de onderliggende kwesties.

Paulus, in zijn afscheidsrede aan de ouderlingen in Efeze, waarschuwde hen om waakzaam te zijn omdat “zware wolven” bij hen zouden binnenkomen die de kudde zullen aanvallen:

“Daarom betuig ik u op deze huidige dag, dat ik rein ben van het bloed van u allen. 27 Want ik heb niet achtergehouden, dat ik u niet zou verkondigd hebben al de raad Gods. 28 Zo hebt dan acht op uzelf en op de gehele kudde, waarover u de Heilige Geest tot opziensers gesteld heeft, om de gemeente Gods te weiden, welke Hij verkregen heeft door Zijn eigen bloed. 29 Want dit weet ik, dat na mijn vertrek zware wolven tot u inkomen zullen, die de kudde niet sparen. 30 En uit uzelf zullen mannen opstaan, sprekende verkeerde dingen, om de discipelen af te trekken achter zich. 31 Daarom waakt, en gedenkt, dat ik drie jaren lang nacht en dag, niet opgehouden heb een ieder met tranen te vermanen” (Hand 20:26-31).

Paulus wist dat de kerk niet enkel zou aangevallen, maar ook geïnfiltreerd worden. Hij schreef aan Timotheüs en drong er bij hem op aan het Evangelie te prediken, maar ook altijd voorbereid te zijn om de dwalingen te corrigeren en hen te berispen die er zich aan overgeven. Zijn advies voor leidinggevenden in de kerk luidt als volgt:

“Predik het woord; houd aan tijdig, ontijdig; weerleg, bestraf, vermaan in alle lankmoedigheid en leer. 3 Want er zal een tijd zijn, wanneer zij de gezonde leer niet zullen verdragen; maar kitelachtig zijnde van gehoor, zullen zij zichzelf leraars vergaderen, naar hun eigen begerlijkheden; 4 En zullen hun gehoor van de waarheid afwenden, en zullen zich keren tot fabels. 5 Maar gij, wees wakker in alles, lijd verdrukkingen; doe het werk van een evangelist, maak, dat men van uw dienst ten volle verzekerd zij” (2 Tim 4:2-5)

Judas wist dat de kerk geïnfiltreerd werd, en dat reeds in de eerste eeuw! Eén tactiek die goddeloze mensen gebruiken is geheimhouding. Judas luidde het alarm en drong er bij de gelovigen op aan om ernstig te strijden voor het geloof:

“Geliefden, alzo ik alle naarstigheid doe om u te schrijven van de gemeenschappelijke zaligheid, zo heb ik noodzaak gehad aan u te schrijven en u te vermanen, dat gij strijdt voor het geloof, dat eenmaal de heiligen overgeleverd is. 4 Want er zijn sommige mensen ingeslopen, die

¹ Schrijver gebruikt meestal de term ‘pastor’, van het Latijn voor ‘herder’. In de Bijbel echter worden kerkleiders uitsluitend *ouderlingen* of *opziensers* genoemd, en dat is in de Griekse grondtekst resp. *presbyteroi* en *episkopoi*. Deze twee benamingen komen op hetzelfde neer: een ouderling is een opziener, en omgekeerd. In een bijbels correcte kerkstructuur zijn er in principe meerdere ouderlingen/opziensers, in elke plaatselijke gemeente of kerk, met daarnaast *diakooni*: diakenen of dienaren, voor de zijdelingse dienende taken. In vele kerkdenominaties echter is er slechts één voorganger, pastor, of dominee, en daaraan ondergeschikt (!) dikwijls ‘ouderlingen’.

² Vrijmetselarij/vrijmetselaar wordt ook *maçonnerie*/maçon genoemd (zie Van Dale). In het Engels: *freemasonry*/freemason of afgekort *masonry*/mason.

eertijds tot ditzelfde oordeel te voren opgeschreven zijn, goddelozen, die de genade van onze God veranderen in ontuchtigheid, en de enige Heerser, God, en onze Heere Jezus Christus verloochenen” (Judas 3, 4)

Paulus waarschuwde de Kolossenzen om te waken, opdat zij niet zouden gevangen genomen worden door hen die het Evangelie van Jezus Christus verlaten hebben:

“Ziet toe, dat niemand u als een roof meevoere door de filosofie, en ijdele verleiding, naar de overlevering der mensen, naar de eerste beginselen der wereld, en niet naar Christus” (Kol 2:8).

In onze dagen echoën de woorden van Paulus, Judas en de andere apostelen luid. De kerk ligt onder de aanval, zowel van binnen als buiten uit, en soms zelfs op de kansel. Vele kerkgenootschappen werden geïnfiltrerd en gecompromitteerd. De meest cohesieve groep van infiltranten die de kerk ooit heeft gezien zijn de vrijmetselaars. Zij werken achter de schermen om het Evangelie omver te werpen, en in feite houden zij geheime samenkomsten om daar de verlossing te leren op de basis van een andere redder. Wij weten dat dit een feit is, omdat wij zelf leden waren van de organisatie. Eens waren wij vrijmetselaars.

Vrijmetselaars hebben geheimhouding gezworen, niet één keer, maar drie keer, vooraleer zij participeren in het ritueel waarin Hiram Abiff³ gewillig sterft, wordt begraven en opstaat uit het graf. Aan het slot van het ritueel worden de aanwezigen in de loge⁴ gevraagd om Hiram Abiff na te volgen opdat zij in de hemel kunnen komen. Dit is niet enkel een bespotting van de dood, begrafenissen en opstanding van onze Heer en Redder, maar ook een duidelijke verklaring dat geloof in Jezus Christus niet nodig is om in de hemel te komen. Wij zijn diep bedroefd dat wij aan deze leugen deelgenomen hebben en door deze ketterij gevangen waren. God, in zijn genade, heeft ons uit deze vrijmetselarij gehaald, en overeenkomstig ons berouw reinigde Hij ons van de ongerechtigheid (1 Joh. 1:8-9). Hij bevrijdde ons van de goddeloze eden die we in de loge zwoeren (Lev. 5). Wij zijn niet de enigen die de loge verlaten. Sommigen zijn stoutmoedig genoeg om de waarheid te vertellen over de loge, terwijl anderen zo zwaar gewond werden door hun ervaringen dat ze een tijd lang niet meer functioneren. Enkele voormalige vrijmetselaars blijven de loge verdedigen wegens vrees en geestelijke gebondenheid.

Velen die vandaag verward zijn in de ketterij van vrijmetselarij beweren christenen te zijn. Een belangrijk aantal van hen werd vrijmetselaar voordat zij tot een kerk gingen behoren. Sommige van deze mannen zijn in de kerk geïnfiltrerd, en, door te beweren dat vrijmetselarij geen religie is, hebben zij velen gevangen in een holle en bedrieglijke filosofie die niets te maken heeft met het geloof in Jezus Christus.

Vermits de vrijmetselarij redding leert op basis van het volgen van Hiram Abiff, eerder dan geloof in Jezus Christus, lijkt het absurd dat een christelijke kerkleider de vrijmetselarij door de vingers zou zien, laat staan ze verdedigen of omarmen. Maar dat is precies wat er is gebeurd in deze laatste dagen, in méér kerkgenootschappen dan we kunnen tellen. De afvalligheid is wijd verbreid in deze dagen!

Waarom zou een kerkleider⁵ vrijmetselarij door de vingers zien of verdedigen?

Als we aannemen dat een kerkleider het Evangelie van Jezus Christus begrijpt, dan zijn er slechts twee mogelijkheden. Ofwel is hij onwetend omtrent de feiten van de vrijmetselarij, ofwel kent hij de feiten en heeft hij besloten dat de kostprijs voor het tegenstaan van de vrijmetselarij te hoog is.

Het is mogelijk dat de voorganger de materie niet zelf onderzocht heeft. Hij kan enkele vrijmetselaars een paar vragen gesteld hebben over de loge en hun antwoorden geaccepteerd. Het is niet on-

³ De betekenis van Hiram Abiff zou zijn: “bekwaamste bouwmeester van Hiram” (Hiram = koning van Tyrus). Volgens de vrijmetselarij zou deze de bouwmeester geweest zijn van de tempel van Salomo. De Bijbel zegt daar niets over; vgl. 1 Kon. 5:1-12; 9:10-14.

⁴ Loge, andere naam voor een middeleeuwse bouwhut. Later is het in de terminologie van de vrijmetselarij opgenomen als benaming voor (het gebouw van) een bepaalde, enigszins autonome afdeling. (Encarta 2002).

⁵ Zie voetnoot 1.

gewoon voor vrijmetselaars om in kerken posities te bekleden als zondagsschoolleraar, ouderling of diaken. Dikwijls hebben kerkleiders hun vertrouwen geschonken aan zulke personen. Maar als een kerkleider meent dat hij van vrijmetselaars eerlijke antwoorden kan krijgen op significante vragen, dan is het wel erg duidelijk dat hij maar weinig weet over de vrijmetselarij.

Vrijmetselaars zijn erg gemotiveerd om de waarheid over de vrijmetselarij niet bekend te maken. Ten eerste: zij hebben eden gezworen om zulke informatie confidentieel te houden. De eerste eed, afgenomen terwijl een man geblinddoekt is, met een touw op zijn hals, bevat de volgende woorden:

“Ik (naam), uit eigen vrije wil en beweging, in de tegenwoordigheid van de Almachtige God en deze Achtbare⁶ Loge van Vrije en Aanvaarde Metselaars⁷, ... beloof plechtig en oprecht en zweer, dat ik altijd zal houden, voor altijd geheim houden, en nooit iets zal openbaren van de geheime kunsten, delen of punten van de verborgen geheimen van de Vrijmetselarij, die ik heb ontvangen, en zal ontvangen, of waarover ik hierna zal onderwezen worden, aan enig persoon, tenzij tegenover een achtenswaardige Broeder Beginnend Leerling⁸, of binnen het lichaam van een gepaste en behoorlijk gestichte Loge. ... Bovendien: Ik beloof en zweer dat ik hierover niets zal schrijven, drukken, schilderen, stempelen, beitsen, kleuren, snijden, krassen, markeren of graveren op iets roerend of onroerend, waardoor of waarop het minste woord, lettergreep, letter of karakter kan leesbaar worden of begrijpelijk voor mezelf of een ander, waardoor de geheimen van de vrijmetselarij onrechtmatig kunnen verkregen worden door mijn onwaardigheid. Aan allen waarvoor ik plechtig en oprecht beloof en zweer, zonder aarzeling, zonder mentaal voorbehoud of welke verdoken ontwijking in mijn geest ook, **mijzelf te binden aan een niet mindere straf dan dat mijn keel wordt overgesneden, mijn tong uitgetrokken, en mijn lichaam begraven zal worden in het zeezand bij lage tij, waar eb en vloed twee keer voorkomen in 24 uur**, indien ik ooit willens en wetens deze, mijn plechtige Verbintenis van een Beginnend Leerling overtreed. Zo helpe mij God om mij onwrikbaar te maken dit te houden en te volbrengen.

Vrijmetselaars nemen deze eden, die zij liever “verbintenissen” noemen, niet licht op.

De tweede belangrijke reden waarom vrijmetselaars de leer van de vrijmetselarij niet openbaren aan buitenstaanders, in het bijzonder zij die in de kerk zijn, is dat de vrijmetselarij in de kerk niet zou getolereerd worden indien de feiten algemeen bekend zouden worden. Logeleden kunnen het zich niet veroorloven een kerkleider de waarheid te antwoorden op zijn vragen, tenzij zij zich bekeren. Zij moeten zich voordoen als oprechte christenen die Gods werk aanhangen. Eén overtuigende tactische zet die gebruikt werd om kerkleiders te beïnvloeden, is de praktijk van sommigen uit de secundaire lichamen van de vrijmetselarij, om kerkleiders op dure, betaalde reizen naar het Heilig Land te zenden.

De geheimhouding die de organisatie omhult stelt vrijmetselaars in staat om twijfel te zaaien wanneer zij te maken krijgen met kerkleden of hun leiders die slechts weinig afweten van de vrijmetselaarsloge maar die achterdochtig zijn geworden over het karakter ervan. Wanneer niet-vrijmetselaars zeggen dat de inhoud van het vrijmetselaarsritueel tegengesteld is aan het Evangelie, dan kan een vrijmetselaar als volgt antwoorden: “U bent nooit een vrijmetselaar geweest, hoe zou u dan de betekenis van het ritueel kunnen begrijpen? Er zit veel meer in het vrijmetselaarsritueel dan gewoon de woorden. U moet de handelingen in hun context beschouwen om het te verstaan”. Als dan iemand nadere uitleg vraagt dan kan de vrijmetselaar de conversatie afraden door zoiets te zeggen als: “Ik ben gewoonweg niet in staat om dat voor u te openbaren. Wij hebben een verbintenis om onze goede werken in het geheim te doen, enz.”

De waarheid is dat de uitleggingen van het grootste deel van de vrijmetselaarsrituelen opgeschreven staan en verstrekt worden aan vrijmetselaars in het bestuur van de Grote Loges. Indien een niet-vrijmetselaar deze documenten in handen zou krijgen, en hij zou de werktaal ervan kunnen vatten, dan zou hij die uitleggingen in voldoende mate begrijpen om zo het karakter van de vrijmetselarij goed te kunnen evalueren. Maar, de meeste niet-vrijmetselaars krijgen geen toegang tot Grote Loge-documenten.

⁶ Eng. Worshipful.

⁷ Eng. Masons.

⁸ Eng. A worthy Brother Entered Apprentice.

Als er in een kerk door iemand tegenstand ontstaat tegen de vrijmetselarij, dan moeten vrijmetselaars een houding aannemen als christenen die vervolgd worden wegens het verwickeld zijn in een organisatie die goede werken doet. “De vrijmetselarij heeft altijd vijanden gehad” zo verklaren zij. Zij kunnen eraan toevoegen: “gewoonlijk gaat het om mensen die geweigerd werden voor lidmaatschap, of voormalige vrijmetselaars die uitgesloten werden voor een of ander wangedrag”. Het kan voor de kerkleider moeilijk zijn om onmiddellijk te weten wie de waarheid spreekt in zulke zaken. Maar, indien hij de waarheid wenst te weten, kunnen authentieke vrijmetselaarsdocumenten de feiten zonder twijfel duidelijk maken. Als er onwetendheid in het geding is, dan kunnen wij⁹ helpen om het materiaal in handen te krijgen dat u kan delen met uw kerkleider zodat hij goed geïnformeerd is. Als het echt om onwetendheid (een gebrek aan specifieke kennis) gaat dan zal een godvruchtig kerkleider geen reden hebben om niet de waarheid te willen weten. Soms komt het echter voor dat een kerkleider wel erkent dat hij niet veel weet over de vrijmetselarij maar dat hij weigert er meer over te leren.

Er zijn verschillende factoren die een kerkleider ertoe kunnen bewegen de vrijmetselarij door de vingers te zien of te verdedigen, niettegenstaande hij weet dat de vrijmetselarij een vals plan heeft van redding. We beschouwen nu eerst de kerkleider die geen vrijmetselaar is, maar de feiten kent.

De kerkleider kan de sterkte van de vrijmetselaarsinvloed overschat hebben binnen zijn kerk en kan zich niet indenken dat christenen in de kerk hem zullen steunen en voor de waarheid zullen opkomen wanneer er commotie zou ontstaan als de waarheid omtrent de vrijmetselarij duidelijk zou verkondigd worden. Hij kan daarbij goed op de hoogte zijn van het niveau van de vrijmetselaarsinvloed in zijn kerk. In sommige maçonniek beïnvloede kerken zijn de meeste, zonet alle ouderlingen of diakenen vrijmetselaars. Vele vrijmetselaars trachten pastors te rekruteren. Satan wil dat een kerkleider gelooft dat hij onmogelijk een maçonnieke strijd kan winnen. Satan wil vrees gebruiken opdat een kerkleider in een rol van leraar terechtkomt die slechts datgene spreekt wat kittelachtige¹⁰ oren willen horen. De kerkleider zou zich ook niet kunnen realiseren dat de ogenschijnlijke macht van de oppositie niet zo belangrijk is wanneer hij aan Gods zijde staat. Eén plus God is een meerderheid. Als er een significant aantal mensen zijn in de kerk die de geheime samenkomsten bijwonen, waar de leer wordt gebracht van redding op basis van navolging van Hiram Abiff, dan is er een significant aantal mensen in de kerk die wachten op hun veroordeling op de oordeelsdag! Hoe groter het aantal vrijmetselaars, hoe noodzakelijker het is voor de kerkleiding om de gehele raad Gods te prediken.

Eenheid binnen de kerk is vitaal

Juist voordat Jezus gearresteerd werd, bad Hij voor eenheid onder de gelovigen:

“En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor hen, die door hun woord in Mij geloven zullen. 21 Opdat zij allen één zijn, gelijk Gij, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons één zijn; opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt. 22 En Ik heb hun de heerlijkheid gegeven, die Gij Mij gegeven hebt; opdat zij één zijn, gelijk als Wij Eén zijn; 23 Ik in hen, en Gij in Mij; opdat zij volmaakt zijn in één, en opdat de wereld bekenne, dat Gij Mij gezonden hebt, en hen liefgehad hebt, gelijk Gij Mij liefgehad hebt” (Joh 17:20-23).

Sommige kerkleiders zijn erover bezorgd dat het aanpakken van de vrijmetselarij verdeeldheid zal veroorzaken en de eenheid van de kerk vernietigen. Maar, niets staat verder van de waarheid. Wanneer er vrijmetselaars aanwezig zijn, dan *is* de kerk reeds verdeeld. Vrijmetselaars komen in het geheim samen om redding te leren op basis van het navolgen van Hiram Abiff, terwijl christenen in hun samenkomsten openlijk samenkomen op basis van het Evangelie van Jezus Christus. Hoe kan er in de kerk eenheid bestaan wanneer sommigen in ’t geheim opkomen voor een andere redder? Dat is gewoon niet mogelijk. Eenheid in een maçonniek geïnfiltreerde kerk is slechts een illusie. De enige manier waarop eenheid een kans maakt is de totale afscheiding tussen kerk en loge. Die vrijmetselaars die beweren christenen te zijn, zouden voor de keuze moeten gesteld worden: “De kerk,

⁹ http://www.ephesians5-11.org/ex_masons_for_jesus/

¹⁰ 2 Timotheüs 4:3.

óf de loge, wat zal het zijn?” Indien zij de loge kiezen, dan is het hoe sneller zij de kerk verlaten, hoe beter. Christenen kunnen nooit enige eenheid bereiken met hen die een redding prediken op basis van een andere redder. Elke mening dat het aanpakken van de maçonnieke kwestie de kerk-eenheid zal verbreken, kan enkel te wijten zijn aan onwetendheid, geestelijke onvolgroeidheid of demonische gebondenheid.

Soms zal een kerkleider erkennen dat de vrijmetselarij antichristelijk is in zijn natuur, maar zal hij het niet tegenstaan, te wijten aan geestelijke gebondenheid omdat er maçonnieke familie-betrokkenheid bestaat. Kerkleiders die vaders, nonkels, broers of anderen hebben die zij liefhebben, en die verwickeld zijn in de vrijmetselarij, staan onwillig tegenover het innemen van een positie die ook zijn eigen familieleden zou veroordelen. Maar het stilzwijgen bewaren zal niets veranderen aan de eeuwige gevolgen voor die familieleden. En vrijmetselarij is een familievloek. Indien leden van een familie betrokken waren in de vrijmetselarij, dan is het zeer waarschijnlijk dat de jongere generaties ook vrijmetselaars worden. Indien de kerkleiding niets zegt, zullen sommigen van zijn eigen familie waarschijnlijk concluderen dat, vermits hij de vrijmetselarij niet tegenstaat, het daarom iets goeds moet zijn. De maçonnieke kwestie naast zich neerleggen, omdat het pijnlijk is voor familieleden, is equivalent aan het niet verkondigen van het Evangelie omdat het familieleden veroordeelt die Jezus niet aangenomen hebben. Het aanhangen van redding op basis van het navolgen van Hiram Abiff, houdt de afwijzing van Jezus Christus in. Zou Jezus het anders zien?

Een andere factor die het compromis kan motiveren is ambitie. Vele kerkleiders hebben de ambitie om een grote kerk te bouwen. Zij werden ertoe verleid te geloven dat zij God beter kunnen dienen door zoveel mogelijk zielen in hun kerk te brengen, zich eenvoudig concentrerend op evangelisatie, eerder dan de verdediging van het Evangelie of discipelschapstraining. De erfenis van zo'n leiderschap bestaat uit onvolwassen christenen, en anderen die denken dat zij christenen zijn maar die van het Evangelie slechts een intellectuele kennis bezitten. Velen in zulke kerken werden nooit opgewekt om alert te zijn voor valse leer en zijn niet voldoende uitgerust om het geloof te verdedigen wanneer de noodzaak zich voordoet. Sommigen vallen ten prooi in de strik van de vrijmetselarij en andere sekten of culten.

Wat voor voordeel heeft een kerkleider aan het bouwen van een grote kerk? Macht, een substantieel salaris, een vergrote positie binnen de gemeenschap of denominatie, het respect en de bewondering van andere kerkleiders, en vele andere dingen die leiders van grote organisaties toekomen. Van buitenaf gezien lijken zulke kerken voorspoedig. Maar luister zorgvuldig naar de toespraken in kerken waarin vrijmetselaars gedoopt worden en u zal zich realiseren dat de spreker op vele gebieden het compromis hanteert. Zij zijn zo voorzichtig niet te spreken tegen die onderwerpen waardoor het geweten van een mens kan gepijnigd worden. Dikwijls zullen zij hun leringen niet ondersteunen vanuit Schriftplaatsen die te maken kunnen hebben met de praktijk van de vrijmetselarij, zoals geen ongelijk juk opnemen met ongelovigen, het feit dat Jezus de enige weg is tot redding, het feit dat redding uit genade is en niet uit werken, het feit dat alle heidense religies demonen aanbidden in plaats van de God van de Bijbel, zowel als de vereiste van berouw over de zonde als voorwaarde tot redding. Kerkleiders die zich zo gedragen worden eerder gedreven door geld en aanzien dan door een verlangen om zielen te winnen om hen in een nauwe relatie te brengen met Jezus Christus. Zij zijn als bedrijfsleiders die zich enkel interesseren voor de statistieken.

Terwijl sommige pastors grote samenkomsten hebben en zich verheugen in een gezond salaris, zijn er anderen die het voor veel minder willen doen. Maar zij vrezen de vrijmetselaars meer dan God. Zij zijn bezorgd hun inkomen te verliezen, waar ze meer mee inzitten dan met de zielen van mensen. In deze situaties kunnen slechts enkele vrijmetselaars feitelijk de hele kerk domineren.

Wij zijn ook erg bezorgd over kerkleiders die de waarheid kennen, maar de vrijmetselarij gedogen. Het waren onze zielen, en die van onze maçonnieke vaders, nonkels en broers, waarover zulke kerkleiders willens en wetens beslissen dat zij naar de hel zullen gaan, zonder een woord van waarschuwing vanaf hun kansels. Wij weten dat vrijmetselarij een veelbetekenende kwestie is, omdat vrijmetselaars direct betrokken zijn bij het leren van een vals evangelie. Galaten 1:8-9 maakt duidelijk dat de straf op het verkondigen van een vals evangelie de vervloeking is:

“Doch al ware het ook, dat wij, of een engel uit de hemel u een Evangelie verkondigde, buiten hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt. Gelijk wij te voren gezegd hebben, zo zeg ik ook nu weer: Indien u iemand een Evangelie verkondigt, buiten hetgeen gij ontvangen hebt, die zij vervloekt” (Gal 1:8-9).

Wanneer er vrijmetselaars zijn in de kerk, dan zijn niet enkel hun zielen in gevaar. Wanneer vrijmetselaars in de samenkomst een dialoog aangaan met uw zoon, of kleinzoon, wie zal hen dan waarschuwen voor de gevaren? Sommige kerkleiders vinden dat zo lang als vrijmetselaars niet rekruteren, zij geen kwaad doen. Als vrijmetselaars werkelijk niet zouden rekruteren, hoe komt het dan dat wij ze met zovelen aanwezig zien in de kerk? Een eenvoudige vraag aan een jongeling kan het zaad planten dat zich tot een strik vormt in zijn latere jaren. Hij zou zijn zondagsschoolleraar vragen kunnen stellen over de ring die hij draagt of zijn dasspeld. Dikwijls knopen vrijmetselaars een gesprek aan met wat zij als potentiële leden zien. De benadering die gebruikt wordt komt dikwijls overeen met het volgende: “Hebt u er al eens ooit over nagedacht om een vrijmetselaar te worden? Ik geloof dat het u echt zou bevallen”. Als er een goede conversatie ontstaat, dan kunnen zij zeggen zoals: “Ik kan u niet vragen aan te sluiten. Niemand werd ooit gevraagd aan te sluiten bij de loge. Maar, als u er wilt naartoe gaan, dan wil ik u graag helpen”. Wie zal over de ziel van uw zoon of kleinzoon waken als er geen echt geestelijk leiderschap bestaat dat diegenen tegenstaat die hen willen strikken? Wie zal adviseren dat uw dochter niet zou trouwen met iemand uit een maçonnieke familie? De vrijmetselaars staan onder bijkomende bevelen die speciaal ontworpen zijn voor vrouwen en kinderen. Hoevele dochters en kleinkinderen zullen in de maçonnieke strikken vallen, doordat de voorganger niet de gehele raad Gods spreekt, alhoewel hij de gevaren inziet.

Wij zijn niet enkel bezorgd over de zielen van vrijmetselaars en zij die in hun strikken vallen, maar wij zijn ook bezorgd voor deze kerkleiders. Zij zullen zeer zeker voor God komen te staan met bloed aan hun handen. De Schrift maakt duidelijk:

“Wanneer daarentegen de wachter het zwaard ziet komen, en niet met de bazuin blaast, zodat het volk niet is gewaarschuwd; en het zwaard komt, en neemt een ziel uit hen weg; die is wel in zijn ongerechtigheid weggenomen, maar zijn bloed zal Ik van de hand van de wachter eisen” (Ezechiël 33:6)

Het is veel gemakkelijker iemand ervan te weerhouden naar de loge te gaan, dan hem eruit te halen eens dat hij geestelijk verstrikt is geraakt. Voorgangers die willens en wetens vrijmetselaars tolereren als leden van hun kerk, zonder een duidelijke waarschuwing te geven vanaf de kansel, die werken eerder in een baan dan in een roeping. Johannes legde uit dat zij die afvalligen ontvangen daarmee ook gemeenschap hebben met hun boze daden:

“Een ieder, die overtreedt, en niet blijft in de leer van Christus, die heeft God niet; die in de leer van Christus blijft, deze heeft beide de Vader en de Zoon. Indien iemand tot u komt, en deze leer niet brengt, ontvangt hem niet in huis, en zegt tot hem niet: Wees gegroet. Want die tot hem zegt: Wees gegroet, die heeft gemeenschap aan zijn boze werken” (2 Joh 9-11).

In Johannes 10 spreekt Jezus over herders die zorg dragen voor de kudde: de goede herder stelt zijn leven voor de schapen wanneer die aangevallen worden. Jezus legde uit dat sommigen die herders lijken, weglopen als er wolven opdagen. Dit zijn geen herders maar eerder huurlingen.

Vandaag zien wij een ander type herder, die op vele kansels aanwezig is doorheen het land. Zij beweren herders te zijn die de kudde verdedigen, maar zij zijn toegetreden tot de vrijmetselaarsloge¹¹. Zij lopen weg als de wolven komen. Zij gaan samen met de wolven, verdedigen de vrijmetselarij en zij leiden anderen naar de loge. Vrijmetselaars zullen een maçonnieke pastor krachtig verdedigen en voor hem tussenkomen, zodat hij niet al het “vuile werk” moet doen. Als een kerklid-vrijmetselaar de verenigbaarheid in vraag begint te stellen van vrijmetselarij en christendom, zullen andere vrijmetselaars en de voorganger hem willen verzekeren dat er geen probleem is met de loge. “Als er een probleem zou zijn met de vrijmetselarij dan zou onze voorganger toch geen logelid zijn”, zouden zij kunnen zeggen. Vermits wij allen geleerd werden onderworpen te zijn aan onze geestelijke leiders, zijn willen velen niet geloven dat er iets verkeerd kan zijn met de loge als de voorganger

¹¹ Onder andere Billy Graham, maar ook vele anderen.

het niet ziet. Sommigen van ons waren een tijd verward door een maçonnieke pastor, een maçonnieke ouderling of anderen in de kerk. Maar na een tijd heeft de Heilige Geest ons gewonnen.

Uiteraard, wanneer vrijmetselaars in de kerkleiding zitten, dan moeten zij iedereen in de kerk tegenstaan die de waarheid zou spreken over de vrijmetselarij; hij zou immers een bedreiging zijn voor de maçonnieke controle over de kerk. Maçonnieke kerkleiders kunnen niet aanzien worden als herders, zelfs niet als huurlingen: het zijn wolven in de kleren van een herder. Jezus wil niet dat u door hen verward, verwond of op een dwaalspoor wordt gebracht.

Godvruchtige kerkleiders

Gelukkig zijn niet alle kerkleiders huurlingen of wolven. Wij prijzen God voor de herders die standvastig en sterk tegen de vrijmetselarij willen spreken, vanaf de kansel, in het bijzonder wanneer zij substantiële oppositie merken. Dikwijls moeten zulke herders een groot verlies lijden. Velen werden op een samenkomst, met maçonnieke kerkleden, uit de kansel gestemd, als gevolg van hun standvastig optreden. Dikwijls worden zulke samenkomsten gekarakteriseerd door de plotse verschijning van vele leden die al maanden of jaren niet naar de kerk komen. Zij beantwoorden de telefoonoproepen van hun maçonnieke broeders.

Kerkleden onderschatten dikwijls de nood aan het geven van ondersteuning aan een godvruchtige voorganger. Oprechte christenen nemen dikwijls aan dat de respons op een preek tegen ketterij berouw moet zijn, eerder dan verzet bieden. Zij veronderstellen dat andere mensen net zo oprecht zijn als zij in hun verhouding met Jezus Christus. Alhoewel wij van onszelf niet méér moeten denken dan nodig, moeten wij niet de greep onderschatten die Satan op anderen kan hebben. Hij loert naar degenen die hij kan verslinden. De meesten zien de geestelijke natuur niet in van de vrijmetselarij, omdat in de afgelopen decennia maar weinig kerkleiders zich openlijk tegen de vrijmetselarij gekeerd hebben.

Kerkleiders die de kwestie van de vrijmetselarij onderzoeken moeten zich realiseren dat God Zich verantwoordelijk stelt voor hun veiligheid en voor het zorg dragen van hun fysieke behoeften, zowel als de noden van hun familie. Als zij Hem kunnen vertrouwen voor hun eeuwige redding, dan kunnen zij Hem ook vertrouwen wanneer zij een compromisloze boodschap richten tot de vrijmetselaars en anderen die het Evangelie zouden willen omverwerpen. Als zij niet kunnen geloven dat zij Hem *nu* kunnen vertrouwen, zouden zij dan wel echt geloven dat zij Hem *later* kunnen vertrouwen? Kerkleiders die beslissen om op te treden realiseren zich dat de opofferingen die zij mogelijk moeten doen niets betekenen tegen de nagels die geslagen werden in Jezus' handen en voeten. In de beginperiode kan er een trauma ontstaan door het tegenstaan van de vrijmetselarij. Dat trauma kan een uur, een week of langer duren. Soms wordt de kerk ver boven hun begrip gezegend doordat er berouw en opwekking ontstaat. Op langere termijn worden zelfs die kerkleiders, die blijkbaar de hoogste prijs hebben moeten betalen voor hun stevig optreden tegen de vrijmetselarij, rijkelijk gezegend. Wij weten van niemand dat hij werd gedood, of dat hij ooit honger had.

Als mannen die de vrijmetselaarsloge hebben verlaten, begrijpen wij de opofferingen en begrijpen wij de kost van het dragen van het kruis. Het was voor velen van ons hard om de loge te verlaten. Sommigen van ons werden vervreemd van onze maçonnieke families. Wij hebben sociale verwantschappen verloren waarvan wij dachten dat het vriendschappen waren. Soms bleek dat onze maçonnieke vrienden helemaal geen vrienden waren, maar eerder mensen die slechts met ons meegingen zolang wij ook vrijmetselaars waren. Wij geven nog steeds om hen, niettegenstaande zij ons verwerpen louter omdat wij de vrijmetselarij onvoorwaardelijk hebben afgewezen. Na 20 jaar of langer in de Loge geweest te zijn, hadden wij geen vrienden die niet verwant waren met de vrijmetselarij. Sommigen van ons waren geestelijk zwaar verwond, maar wij wisten dat wij geen andere keus hadden dan de loge te verlaten. Sommigen van ons verloren hun baan, sommigen verloren klanten in hun zaak, sommigen werden afgescheiden van hun broers of hun oude vaders die in de loge bleven. Echter, als wij beschouwen wat Jezus heeft geleden, dan kunnen wij tegenover Hem niet zeggen dat het te pijnlijk is geweest om de loge te verlaten of dat het ons teveel heeft gekost.

Vergeleken met de prijs die Jezus betaalde voor onze zielen, zijn onze offers niets. Door de vrijmetselarij te verlaten werden wij rijkelijk gezegend. De geestelijke gebondenheid werd verbroken als gevolg van belijdenis en berouw, en onze relatie met Jezus werd versterkt boven wat wij ons ooit hadden kunnen inbeelden toen wij nog vrijmetselaars waren.

Tot slot

Indien u lid bent van een kerk die vrijmetselaars toelaat, dan kunnen wij u helpen om het nodige materiaal te verwerven dat u zal helpen de waarheid te kennen over de vrijmetselarij, zodat het zou aanzetten tot berouw in de levens van de logeleden, of van de voorganger die vrijmetselarij gedooft. Videobanden met beelden van het maçonnieke ritueel zijn verkrijgbaar, zowel als een videoband met getuigenissen van ex-vrijmetselaars die Jezus boven de loge hebben gesteld. Grote Logedocumenten die de rituelen uitleggen en talloze andere dingen die de ketterij blootleggen van de vrijmetselarij zijn beschikbaar op het web van stichtingen met wie wij samenwerken. Leden van Ex-Masons for Jesus (Ex-Vrijmetselaars voor Jezus) staan tot uw beschikking om u te helpen.

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm